

Hertugdømmerne Slesvig, Holsteen og Lauenborg, og at derved den udfælgste Overeensstemmelse mellem de forskjellige Statsdeles Værnepligtslove er opnaaet til stort Held saavel for Krigsbestyrelsen, som for Udfkrivningsvæsenet, men hvis det foreliggende Lovudkast ophøies til Lov, tvivler jeg meget paa, at vi om andre 4 à 5 Aar kunne opnaae at see lignende Resultater. Jeg er ingenlunde blind for flere Ufuldkommenheder i Værnepligtsloven, og der er maaskee Faa, der have haft saa megen Leilighed til at erfare det som jeg, der i 6 Aar dagligen har beskæftiget mig med Værnepligtsfager, men Tiden til nu at see disse Ufuldkommenheder afhjulpe, den mener jeg er endnu ikke kommen, og jeg vilde finde det saa meget mere ubetimeligt nu at gjøre noget som helst Forsøg i denne Retning, som den Tid ikke kan være fjern, hvor en ny Armeeargani sationsplan foreligger, som igjen kan nødvendig gjøre store Forandringer i Værnepligtsloven, idet det efter min Mening er en Selvsølge, at denne maa rette sig efter Armeeargani sationsplanen, medens Armeeargani sationsplanen ikke skal rette sig efter Værnepligtsloven. En anden Sag vilde det være, hvis man i Vær nepligtsloven indførte Forandringer og Til læg, navnlig saadanne Forbedringer, som virkelig findes i de senere emanerede Værnepligtslove for Hertugdømmerne. Jeg skulde derfor med Glæde have modtaget lignende Endringer i Værnepligtsloven som dem, der indeholdtes i det Lovudkast, som i Rigsdagens sidste Sam ling blev indbragt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Mod det foreliggende Lovudkast maa jeg navnlig ind vende, at det sammenblander Værnepligten i Henseende til Landkrigstjenesten og Værneplig ten i Henseende til Søkrigstjenesten, hvilket saavel i den nu gjældende Værnepligtslov som i vore ældre Udfkrivningslove og, tør jeg sige, i andre Landes Love bestandig ere holdte ude fra hinanden, grundet naturligtvis derpaa, at de Landværnepligtiges Vilkaar ere hvist for skjellige fra de Søværnepligtiges, navnlig fra de egentlige Søfarendes Vilkaar, saavel som og paa Landetatens og Søetatens hvist forskjellige Interesser.

En ny Landværnepligtslov trænge vi ikke til, der har intetsteds fravittret sig nogen Trang dertil, dens Bestemmelser ere engang gaaede over i Folkets Bewidsfthed, man finder sig for Diebliffet tilfredsstillet derved, og lad os blot faae nogle Tillæg dertil, saaledes som det er foreslaact, saa kan den være i mange Aar endnu, idetmindste indtil en Armeeargani sationsplan foreligger. En Søværnepligts lov trænge vi derimod til; Trangen dertil er vittret hvit saavel her i Salen som udenfor, og Værnepligtslovens 3die Capitel, som handler om Værnepligten med Hensyn til Søkrigstjenesten, bærer ogsaa Spor af kun at være midlertidig; men spørger man da igjen, om ikke Bestemmelserne i Værnepligtslovens 2det Capitel, som handle om de Landværnepligtige, passende kunde anvendes paa de Søværnepligtige, da vil jeg besvare dette Spørgsmaal henagtende. Den Rigsdag, som Værnepligtsloven ffuldbyr sin Oprindelse, har heller ikke tænkt herpaa, og jeg troer, at hvis den nuværende Rigsdag skulde slaae ind paa en anden Vej, vilde den neppe hvite nogen Tak derfor hverken af de Søværnepligtige eller af Handelen og den private Søfart, eller af OrlogsMarinen. Efter Værnepligtslovens Al mindeliggjørelse, og efterat den Bestemmelse er truffen, at Alle uden Hensyn til Stand og Herkomst skulle udtjene deres Værnepligt enten i Hæren eller paa Flaaden, forekommer det mig, at Sagen stiller sig simplest og naturligt paa den Maade, at alle de, der ernære sig ved Søen eller derved have deres Beskæftigelse, baade de egentlige Søfarende og Andre end egentlige Søfarende, f. Ex. Fiskere, Færgesfolk og deslige, udfkrives til Søkrigstjeneste; men, dette forudsat, mener jeg igjen, at man i en Søværnepligtslov absolut maa skjelne imellem den ikke-søfarende søværnepligtige Befolkning og de egentlig Søfarende. Hvad den ikke-søfarende søværnepligtige Befolkning angaaer, hvortil hører Fiskere, Færgesfolk, Lodsere osv., da staae de omtrent paa samme Brugbarhedens Trin som udreiserede Landværnepligtige; der kan Intet være iveien for, at de føres i samme Rægsrulle, at de møde paa samme Session, i samme Alder, og at de i det Hele taget be handles til Udfkrivning efter de samme Regler.